Марійка Підгірянка

КУ-КУ, КУ-КУ!

Край лісу, на полянці,
На свіжому дубку
Кує зозуля вранці:
Ку-ку, ку-ку, ку-ку!

Внизу біжить струмочок
По жовтому піску.
І здалека всім чути:
Ку-ку, ку-ку, ку-ку!

Червонії сунички
Видніють на горбку,
І чути аж до ночі:
Ку-ку, ку-ку, ку-ку.

* * *

ГРАЙ, БДЖІЛКО!

Грай, бджілко, грай!
В полі, в лісі, на леваді
Усі квіти тобі раді.
Увесь рідний край!

Грай, бджілко, грай!
Цвітуть рясно садки наші.
Сік медовий в кожній чаші —
Тільки збирай!

Грай, бджілко, грай!
Межи зіллям, межи квіттям
Пісню тиху брини дітям,
Усіх звеселяй!

* * *

ЮРЧИК І КІЗОНЬКА

Біжить біла кізонька,
Шовкова берізонька,
Рівнесенькі ніжки,
Тонесенькі ріжки,

Біжить кізка: туп, туп.
— Тут є Юрчик, тут, тут.
Як він мене попасе,
Конюшинки принесе,
Буде мати молочко
Мій маленький Юрочко.

* * *

ЗАЙЧИКИ НА СТІНІ

Бігають зайчики на стіні,
Усі в ясненькому убранні.
Вушками помахують,
Лапками потакують:

— Ой аби нам весноньки діждати,
Підемо в лісочок гуляти,
Підемо скакати полями,

А діти гурточком за нами.
Так, так, так.

* * *

ГОСТІ СИНИЦІ

— Синичко-сестричко,
Звідки гості мала?
— Соловей був з лугів,
Чорна галка з лісів,
А горобчик, добрий хлопчик,
З зелених садів.

— Синичко-сестричко,
Що їм їсти дала?
— Соловей їв мушки.
Чорна галка черв'ячки,
А горобчик, добрий хлопчик,
Самі кришечки.

— Синичко-сестричко,
Що їм пити дала?
— Соловей пив медок.
Галка сік з ягідок,
А горобчик, добрий хлопчик,
Лиш росу з квіток.

— Синичко-сестричко,
А як гості дякували?
— Чорна галка крякала,
Соловей заспівав,
А горобчик, добрий хлопчик.
Лиш зацвірінчав.

* * *

ТА ОЛЕНКА, ТА МАЛЕНЬКА

Та Оленка, та маленька
Танцювала веселенька,
Танцювала безустанку,
Як світило сонце зранку.

Та Оленка, та маленька
Танцювала веселенька,
Танцювала і в тій порі,
Коли сонце грало вгорі.

Лягло сонце за горами,
А Оленка біля мами,
Та Оленка, та маленька,
Що гуляла веселенька.

* * *

ПРИЙШЛА ОСІНЬ

Прийшла осінь люба, мила,
Дітям на потіху
Груші всі позолотила
У годину тиху.

Ще червону фарбу мала
Осінь-мальовничка,
Яблучка помалювала
На обидва личка.

Як на сливи позирала.
Знала, шо робити:
Усі сливи завивала
В сині оксамити.

І куди лиш не ходила
У годину тиху.
Весь садочок прикрасила
Дітям на потіху.

* * *

ПРИ ДОРОЗІ

При дорозі, при шосе
Там корови ми пасем.
Золотистий місяць жовтень
Стелить листя ясно-жовте.
Вітер хмари в даль несе
Над полями і шосе.

Низько стеляться дими:
Це печем картоплю ми.
Розгорілась наша ватра.
Біля неї — Оля, Марта,
Лесь, Петрусь, малий Івась
І Бровко з дітьми весь час.

При дорозі, при шосе
Там корови ми пасем.
Золотистий місяць жовтень
Стелить листя ясно-жовте.
Вітер в даль його несе.
На поля і на шосе.

* * *

МАТИ

Хто тебе так широ любить,
І вбирає, і голубить,
І кладе у постіль спати?
Мати.

Хто стеріг тебе від злого,
Відмовляв собі усього,
Щоб тобі віддати?
Мати.

Хто тебе узяв за руку
І до школи на науку
Вів, щоб розуму навчати?
Мати.

* * *

ДІТИ Й ПТАШЕНЯТА

По доріжках, по стежках
Біло, срібно, тихо так.
Біло так, тихо так
По доріжках, по стежках.

Тільки пташка:
— Цвірінь!
Хлоп'яточку, зернит кинь!
Ой, цвірінь, ой, цвірінь!
Дівчатоньку, хлібця кинь!